

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 10C/37/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7816201320
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marian Tengely
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2017:7816201320.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava, sudca JUDr. Marian Tengely, v právnej veci žalobcu: S. S., D. XX.XX.XXXX, H. N. H. XXX, XXX XX Š., zastúpeného Mgr. Ivicou Štiglitz, advokátkou so sídlom Šafárikova 8, 048 01 Rožňava, proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ s.r.o., IČO: 35 807 598, so sídlom Pribinova 25, 811 25 Bratislava, o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 288,00 Eur istiny s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Z a v ä z u j e žalovaného uhradiť žalobcovi 288,00 Eur istiny s 5,00 % ročným úrokom z omeškania od 24.02.2016 do zaplatenia, všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. P r i z n á v a žalobcovi právo na náhradu trov konania vo výške 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal vydania rozhodnutia tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku. Poukázal na skutočnosť, že so žalovaným uzavrel dňa 25.1.2010 Zmluvu o úvere č. 705800257, na základe ktorej mu bola požičaná istina 300,00 Eur a zaviazal sa ju vrátiť aj s poplatkom 288,00 Eur v dvanástich mesačných splátkach po 49,00 Eur v celkovej výške 588,00 Eur. Žalobca celkom zaplatil žalovanému 588,00 Eur. Podľa potvrdenia žalovaného úver bol uhradený 11.3.2011.

2. Žalobca namietal, že žalovaný porušil ustanovenia zákona 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch tým, že v zmluve neuviedol podstatné náležitosti podľa § 4 ods. 2 písm. g) (konečnú splatnosť úveru), h) (ročnú úrokovú sadzbu), i) (výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a poplatkov), j) (RPMN), k) (priemernú RPMN), n) (oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov). Poukázal aj na ustanovenie § 4 ods. 3 citovaného zákona, podľa ktorého ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Žalobca mal zato, že bol povinný zaplatiť žalovanému len istinu vo výške 300,00 Eur, pričom do 11.3.2011 splatil 588,00 Eur a preto žalovaný získal bezdôvodné obohatenie bez právneho dôvodu vo výške 288,00 Eur, ktoré je povinný vydať na základe § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

3. Na námietky žalovaného žalobca uviedol, že vo veci sa jedná o spotrebiteľský spor a preto v súlade s § 87 písm. f) Občianskeho súdneho poriadku platného v čase podania žaloby je daná príslušnosť Okresného súdu Rožňava. Ohľadom premlčania žalobca uviedol, že nárok z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo premlčí za tri roky a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo. Žalobca nesúhlasil s tým, že by jeho nárok bol premlčaný z dôvodu, že neuplynula ani subjektívna ani objektívna premlčacia doba. Žalobca sa o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu na jeho úkor zo Zmluvy č. 705800257 dozvedel v máji 2015, keď podal inú žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia voči žalovanému ohľadom inej zmluvy. Žalovaný v predmete svojej činnosti má poskytovanie úverov a preto je povinný postupovať s náležitou odbornou

starostlivosťou a dodržiavať všeobecne záväzné právne normy a konať v súlade s dobrými mravmi. V čase uzavretia zmluvy už niekoľko rokov platila právna úprava vyžadujúca uvádzať RPMN v zmluve. Ani v iných zmluvách, ktoré uzavrel žalobca so žalovaným, RPMN nebola uvedená. Dlhodobé ignorovanie zákonnej povinnosti uvádzať RPMN sa musí hodnotiť ako úmyselné konanie žalovaného zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu, pri ktorom platí desaťročná premlčacia doba.

4. Súd v konaní vydal platobný rozkaz 10C/37/2016-21 zo dňa 18.4.2016, voči ktorému podal v zákonnej lehote odpor žalovaný a vzniesol námietku miestnej nepríslušnosti, nakoľko podľa jeho názoru je miestne príslušným súdom súd, v obvode ktorého má žalovaný ako právnická osoba svoje sídlo a to Okresný súd Bratislava 1. Bol toho názoru, že žalobcovi nemožno priznať postavenie spotrebiteľa. Žalobca vzniesol námietku premlčania z dôvodu, že pri tvrdenom bezdôvodnom obohatení by bol nárok premlčaný v subjektívnej aj objektívnej premlčacej lehote 11.3.2014, pričom žaloba bola podaná až 24.2.2016. Žalovaný zdôraznil, že nenastala ani jedna z foriem bezdôvodného obohatenia, nakoľko žalobca plnil na základe platne uzatvorenej zmluvy o úvere, ktorá nikdy nebola vyhlásená za neplatnú, resp. nedošlo k odstúpeniu od zmluvy alebo k jej zrušeniu. Ďalej zdôraznil, že v súlade s § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného ku dňu uzavretia zmluvy, nemôže byť cena plnenia neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Navrhol vec postúpiť na miestne príslušný súd a po vykonanom dokazovaní žalobu zamietnuť.

5. Súd sa v konaní oboznámil s listinnými dôkazmi a zistil nasledovné:

6. Zo Zmluvy o úvere č. 705800257 zo dňa 25.1.2010 vyplýva, že žalobca bol dlžníkom a žalovaný veriteľom a došlo k požičaniu sumy 300,00 Eur, pričom žalobca sa zaviazal dlžnú sumu vrátiť spolu s poplatkom 288,00 Eur vo výške 588,00 Eur v dvanástich mesačných splátkach po 49,00 Eur počnúc od 3.3.2010. V písomnom vyhotovení zmluvy nie je uvedený údaj o ročnej úrokovej sadzbe, RPMN, priemernej RPMN, rozpise splátok istiny, úrokov a poplatkov.

7. Z Potvrdenia žalovaného zo dňa 15.3.2011 vyplýva, že úver č. 705800257 zo dňa 25.1.2010 bol v plnej výške uhradený 11.3.2011.

8. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodná a preto jej vyhovel. Žalobca má nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré vzniklo na strane žalovaného z dôvodu, že na Zmluvu o úvere č. 705800257 zo dňa 25.1.2010 zaplatil o 288,00 Eur viac ako mal zaplatiť.

9. Po preskúmaní Zmluvy o úvere č. 705800257 zo dňa 25.1.2010 súd zistil, že bola uzavretá v rozpore so zákonom č. 258/2001 Z.z.

10. Žalovaný ako veriteľ je právnická osoba, ktorá poskytuje úvery a pôžičky a ktorá túto činnosť má v predmete podnikania. Žalobca, ktorý v zmluvnom vzťahu vystupoval ako dlžník, mal postavenie spotrebiteľa a napriek tomu žalovaný s ním uzatváral zmluvu v súlade s Obchodným zákonníkom a v rozpore so zákonom č. 258/2001 Z.z.

11. Po oboznámení sa s obsahom zmluvy súd dospel k záveru, že táto má charakter spotrebiteľskej zmluvy. Tvrdenie žalovaného, že sa nejedná o spotrebiteľskú zmluvu, nakoľko úver bol poskytnutý na výkon zamestnania, nemení charakter tejto zmluvy z dôvodu, že u žalovaného aj z viacerých iných zmlúv, ktoré boli predmetom konania v iných veciach, vyplýva bežná prax, že pokiaľ došlo k uzatvoreniu zmluvy o úvere s dlžníkom, ktorý mal charakter podnikateľského subjektu, v zmluve bol dlžník označený IČO, DIČ, resp. predkladal daňové priznanie. V preskúmvanej úverovej zmluve, bol žalobca ako dlžník označený menom, rodným číslom a trvalým bydliskom a aj z tejto okolnosti vyplýva, že v čase uzavretia zmluvy nebol podnikateľským subjektom.

12. Podľa § 52 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka v platnom znení ku dňu uzavretia zmluvy: (1) Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. (2) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

13. Podľa § 53 ods. 1, 2, 4 písm. k) a 5 Občianskeho zákonníka v platnom znení ku dňu uzavretia zmluvy: (1) Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. (2) Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. (4) Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré: k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku. (5) Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

14. Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka v platnom znení ku dňu uzavretia zmluvy: (1) Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. (2) V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

15. Podľa § 4 ods. 1,2,3 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch: (1) Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere. (2) Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí 6) musí obsahovať: a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu, b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa, c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom, d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, e) celkový výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby, g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru, h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu, i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok, l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie, m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad, n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru, p) práva spotrebiteľa podľa § 7, q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1, (3) Pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe: a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo: b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba. Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

16. Zmluva o úvere č. 705800257 zo dňa 25.1.2010 je v rozpore s ustanovením § 4 ods. 2 písm. h), i), j) a k) zákona č. 258/2001 Z.z. V oboznamovanej zmluve jednoznačne chýbajú údaje o ročnej úrokovej sadzbe, výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, RPMN a priemernej hodnote RPMN. Ustanovenie § 4 ods. 3 jednoznačne upravuje, že ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje

okrem iných aj náležitosti podľa § 4 ods. 2 písm. h, i, j) a k), poskytnutý úvere sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

17. Žalobca tak mal povinnosť vrátiť žalovanému len požičanú sumu 300,00 Eur a všetko, čo zaplatil navyše, teda sumu 288,00 Eur, zaplatil bez právneho dôvodu a žalovaný sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil.

18. Podľa § 451 ods. 1,2 zákona č. 40/1964 Občianskeho zákonníka: (1) Kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. (2) Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

19. Podľa § 456 Občianskeho zákonníka predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

20. Bolo preukázané, že žalobca uhradil žalovanému z titulu Zmluvy o úvere č. 705800257 zo dňa 25.1.2010 sumu 588,00 Eur. Keďže mal vrátiť len sumu 300,00 Eur, výška bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného predstavuje sumu 288,00 Eur a preto mu súd uložil povinnosť túto sumu žalobcovi vrátiť.

21. Súd vo vzťahu k námietke premlčania nároku žalobcu, ktorú vzniesol žalovaný uvádza, že pri práve na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia plyní jednak subjektívna dvojročná premlčacia doba plynúca odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil, a jednak objektívna trojročná premlčacia doba plynúca odo dňa, keď došlo k bezdôvodnému obohateniu, resp. desaťročná pri úmyselnom bezdôvodnom obohatení. V danom prípade však podľa názoru súdu je potrebné aplikovať desaťročnú premlčaciu dobu, pretože bezdôvodné obohatenie žalovaného súd považuje za úmyselné. Žalovaný má dlhodobu v predmete činnosti ako nebankový subjekt, poskytnutie úverov a jej povinnosťou bolo poznať a dodržiavať právne predpisy vzťahujúce sa na poskytovanie úverov. Preto, ak žalovaný v zmluve o úvere neuviedol podstatné náležitosti v zmysle ustanovenia § 4 ods. 2 písm. h), i), j) a k) zákona č. 258/2001 Z.z., týmto obchádzal zákon a toto konanie sa nedá hodnotiť inak, ako úmyselné konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu. Zároveň žalobca sa o svojom bezdôvodnom obohatení dozvedel v máji 2015, keď podával inú žalobu a splnomocnil svoju zástupkyňu na zastupovanie v tomto konaní. Súd má za to, že ide o bezdôvodné obohatenie získané úmyselne, nakoľko žalovaný je nebankovým subjektom pôsiacim na finančnom trhu v Slovenskej republike, ako taký je si vedomý toho, aké právne predpisy regulujú jeho činnosť a neuvedenie podstatných náležitostí v zmysle ustanovenia § 4 ods. 2 písm. h), i), j) a k) zákona č. 258/2001 Z.z. do zmluvy o predmetnom spotrebiteľskom úvere, je nepochybne úmyselným porušením zákona, čo spôsobuje záver, že taktiež bezdôvodné obohatenie, ktoré takýmto spôsobom vzniklo, je bezdôvodným obohatením získaným úmyselne. Ďalej je nesporné, že spoločnosť POHOTOVOSTĚ, s.r.o., zneužíva svoje právo ako veriteľ, viackrát v priebehu rokov boli judikované všetkými súdmi rôznych stupňov porušenia práv spotrebiteľov, vrátane upozornenia Európskej komisie vo vzťahu k Slovenskej republike na riešenie ochrany spotrebiteľov práve v otázke zneužívania veriteľských práv touto spoločnosťou. Preto v obdobných spotrebiteľských veciach je potrebné vychádzať zo všeobecnej desaťročnej objektívnej premlčacej lehoty, kde úmysly spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s.r.o. obohacovať sa na úkor spotrebiteľov sú zrejmé, kde táto spoločnosť má vedomosť z judikovaných rozhodnutí o svojom zneužití práva, či využívaní neprijateľných zmluvných podmienok a preto v predmetnom právnom vzťahu strán sporu je potrebné aplikovať objektívnu desaťročnú premlčaciu lehotu na vydanie bezdôvodného obohatenia v zmysle § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Súd zastáva názor, že žaloba bola podaná v rámci premlčacej subjektívnej dvojročnej lehoty. Obdobne premlčanie posúdili napr. aj Okresný súd Svidník v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Prešove v rozsudku sp. zn. 20Co/79/2010-260 zo dňa 23.10.2013, Okresný súd Humenné v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Prešove v rozsudku sp. zn. 5C/184/2014-79 zo dňa 14.12.2015, Okresný súd Rožňava sp. zn. 11C/129/2016-30 zo dňa 27.5.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach 5Co/402/2016 zo dňa 27.6.2017. V súvislosti so začiatkom plynutia subjektívnej premlčacej doby súd poukazuje aj na publikované rozhodnutia pod R26/1975, R11/1977 a R37/1982.

22. Výrok o úrokoch z omeškania sa opiera o ustanovenie § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. Súd priznal žalobcovi úrok z omeškania od podania

žaloby do zaplataenia, nakoľko podaním žaloby žalobca požiadal žalovaného ako dlžníka o vydanie bezdôvodného obohatenia, pričom žalovaný mu odmietol poskytnúť plnenie. Preto je povinný platiť aj úroky z omeškania.

23. Výrok o náhrade trov konania sa opiera o ustanovenie § 255 ods. 1,2 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého: (1) Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. (2) Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo; v spojení s ustanovením § 262 ods. 1,2 Civilného sporového poriadku: (1) O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. (2) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

24. Žalobca mal v konaní úspech v celom rozsahu a preto mu bolo priznané právo na náhradu trov vo výške 100 % .

25. Žalovaný namietal miestnu príslušnosť. V čase podania žaloby 24.2.2016 podľa platného ustanovenia § 87 písm. f) Občianskeho súdneho poriadku bol miestne príslušným súdom Okresný súd Rožňava, nakoľko žalobca je v postavení spotrebiteľa a podal žalobu v súvislosti s uzavretou spotrebiteľskou zmluvou. Preto súd začal konať a na námietky žalovaného neprihliadol, nakoľko ich považoval za nedôvodné. Súd postupoval podľa § 42 Civilného sporového poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote do 15 dní od doručenia rozsudku, ktoré sa podáva na Okresný súd Rožňava a o odvolaní rozhodne Krajský súd v Košiciach.

Podľa ustanovenia § 363 Civilného sporového poriadku v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Podľa § 365 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Podľa odseku 2 citovaného § odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Podľa odseku 3 citovaného § odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 125 ods. 1,2,3 Civilného sporového poriadku podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. (2) Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. (3) Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Ak strana sporu (žalobca alebo žalovaný) nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže oprávnená strana podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.